

متن پرسش

سلام: مکرر جناب جوادی این نظر قدما که درین شعر آمده است را بیان فرمودند: سالها باید که تا یک سنگ اصلی ز آفتاب لعل گردد در بدخشان یا عقیق اندر یمن. البته درست است که بعضا مقصود اینست که مثلا در سایه تلاشهای مستمر افراد به جایی می رسند اما مثلا در یکی از سایت ها ایشان در تفسیر سوره غاشیه می فرمایند: اغلب رشته‌های علوم دانشگاهی همین‌ها است یا حیوان‌شناسی است یا آسمان‌شناسی است یا دریاشناسی است یا صحراشناسی است یا انسان‌شناسی است؛ اینها یک خط هستند چگونه انسان سلسله جبال کوه را ببیند یک تکه خاک است سال‌ها این خاک به وسیله آفتاب باید بگردد تا «لعل گردد در بدخشان یا عقیق اندر یمن» همین خاکی که در کوه‌های بدخشان افغان می‌شود لعل، در کوه‌های سر به فلک کشیده یا متوسط یمن می‌شود عقیق. این خاک است یک قسمت می‌شود طلا یک قسمت می‌شود نقره. چه رشته‌های عمیق علمی در بر دارد تا آدم بفهمد چه طور یک تکه خاک می‌شود عقیق! یک تکه خاک می‌شود فیروزه! «لعل گردد در بدخشان افغان یا عقیق اندر یمن» می‌بینید که می‌فرمایند خاک توسط آفتاب یک جا لعل می‌شود و جایی دیگر عقیق حضرتعالی که زمین شناسید این نظر را تایید می‌فرمایید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در آن شعر، بیشتر قصد شاعر تذکر به پشت کاری بوده است که انسان‌ها باید داشته باشند و البته شعر مذکور، مبتنی بر علوم گذشته است در نحوه‌ی ایجاد بلور «لعل و یاقوت». ولی امروزه شرایط بلورشدن کانی‌ها را امر دیگری می‌دانند. موفق باشید